

OSTRAVAN.CZ

1. Obrovská radost, překvapení a silné emoce. Co prozradili během nočních oslav ostravští umělci, kteří si vezou domů Ceny Thálie**06.10.2024 ostravan.cz - Milan Bátor**

Odkaz na originál

Klíčová slova: Ostravě (4); divadla (2); divadlo (2); divadlem; herečka; herečkou; NDM; Ostravou; ostravská; ostravskými; Ostravu; Ostravy; Štěpánek; Vojtěch

Fantastický úspěch opět slaví hlavně muzikál Národního **divadla** moravskoslezského, kterému se podařilo proměnit obě nominace. Historie se opakuje, podobný sukces se povedl před pár lety Haně Fialové a Tomáši Savkovi. Tentokrát si sošky odvezli Lukáš Vlček a Markéta Schimmerová Procházková.

Sympatického herce jsme zastihli po skončení cen ještě na pódiu pražského Národního **divadla** a zeptali jsme se jej na jeho pocity: "Už jenom nominace byla pro mě velký krok a to, že se proměnila, je úžasné. Mám obrovskou radost. Moje žena Martina dostala Thálii před pár lety. Víte, máme doma takovou síň slávy, kde jsou dvě police. Na jedné je její Thálie a Jantary, no a na té druhé polici, ta je moje a tam je zatím jen uschlý fikus. Jsem rád, že mu bude dělat společnost tahle přenáděrná cena," dodal s humornou nadsázkou Vlček, který během svého projevu poděkoval své manželce a dceři a také své babičce.

Lukáš Vlček se svou manželkou Martinou. (Foto: Kristýna Junková)

"Babička mě spoluvychovávala a velice mě podporovala. Sama malovala až do svých šestadevadesáti let a žila mými úspěchy. Část Thálie jí rozhodně patří," řekl. Na otázku, jak se cítí v roli mazaného právníka, která mu roli vynesla, odpověděl: "Hraje se mi skvěle, čím dál líp. Máte pravdu, že to je rozporuplná postava. Na jednu stranu je Billy nonšalantní elegán, kterému ženy padají k nohám, na druhou stranu je to bojovný právník. Vládne slovem, což na něm obdivuju. Eleganci mám rád, je mi blízká a práva jsem vystudoval." Markétu Schimmerovou Procházkovou jsme zastihli v nedaleké kavárně Slávie, kde slavila se svou rodinou. "Mám velkou radost, protože mám **Ostravu** moc ráda. Tohle je můj třetí projekt v **Ostravě** a do třetice všeho dobrého", dodala s úsměvem muzikálová zpěvačka. "Byla jsem v příjemném šoku a když jsem v šoku, jsem potichu, zítra snad budu moudřejší," usmála se.

Markéta Schimmerová Procházková. (Foto: Kristýna Junková)

Na otázku jestli ocenění čekala, odpověděla: "Byla jsem zaskočená. V tu chvíli jsem se snažila najít klid, protože jsem cítila, že mi šíleně buší srdce. Teď budu trávit čas se svou rodinou. Mám strašnou radost, protože jsem si uvědomila, kolik krásných lidí mám kolem sebe. Od rána mi psali, dojímalí mě a já jsem si říkala, už tohle je výhra. Byla jsem šťastná, že je mám, že jsem na světě. To, že jsem ještě dostala cenu, je skvělý bonus, protože dělám práci, která mě baví. To už je samo o sobě výhra," dodala. Cena Thálie nespadla ani jí do klína náhodou: "Když jsem byla v prváku na konzervatoři, tak jsem si říkala: Já bych si chtěla zahrát Velmu Kelly. A to je ono."

Kamila Janovičová s Cenou Thálie. (Foto: Kristýna Junková)

Další Cena Thálie putuje do **Ostravy** s **herečkou** Kamilou Janovičovou. "Pro mě to znamená, že jsem to stihla taktak, protože mám příští rok třiatřicet," pobavila mě hned v úvodu nekompromisní **ostravská herečka**. "Nečekala jsem to. V šestadvaceti jsem si řekla: Ježíš, to by bylo hezké, získat tuhle cenu. Ale teď se blížily narozeniny a už jsem na to vůbec nemyslela. A pak mi najednou zavolali z Herecké asociace. Pamatuju si, že jsem tehdy byla uprostřed oběda a že jsem v tu chvíli přestala mít hlad a nejedla jsem do dalšího dne. Ta reakce, co měla dneska Katka Císařová, něco takového jsem si prožila v létě," řekla.

Janovičová působila během rozhovoru uvolněně a házela vtípky, ale radost neskrývala ani ona: "Pořád jsem z toho paf. Takové to, když člověk prostě běží a někdo mu řekne: Hele, ten svět je dobrej, pojď, pokračuj. Rozhodně neusínám na vavřínech, je to pro mě obrovské povzbuzení," dodala.

Kamila Jankovičová a šéf činohry **NDM Vojtěch Štěpánek**. (Foto: Kristýna Junková)

A jak se jí líbil galavečer? "Moc. V šatech se dá dýchat. dá se v nich i sedět, ale boty už mě trochu štvou. Jinak je večer fantastický. Jenom trošku jsem se nedostala k tomu vínu tak, jak bych chtěla, ale to je možná taky dobře. No a zítra hraju v **Ostravě**, takže ráno vstávačka. Vzbouzím se zase do obyčejného hereckého života, aspoň ten dnešek si užiju na obláčku a zítra už budu zase makat," svěřila se.

Další ceny mířily za skutečnými **ostravskými** legendami. Nezapomenu na první setkání s Bílým **divadlem**. Bylo to někdy v polovině devadesátých let, když jsem viděl v **Ostravě** jejich inscenaci, která na mě zapůsobila jako zjevení. Jan Číhal svým osobitým přístupem ukázal, že **divadlo** je neomezená forma a věčná hra. A hrát (si) znamená žít.

Dojemný byl medailonek herečky Štěpánky Ranošové, jejíž činoherní výkony si dnes vybaví jen ojedinelí pamětníci. Během svého ohlédnutí paní herečka oceněná za celoživotní mistrovství vzpomněla na spolupráci s režiséry Janem Kačerem a Oldřichem Daňkem. Půvabná bylo její skromné pochybování, kdo by si jí vlastně po těch desetiletích odchodu z jeviště pamatoval.

Na závěr je třeba dodat, že s **Ostravou** byl podstatnou životní fází spjat i další oceněný a dosud aktivní "veterán" oboru balet, tanec a pohybové **divadlo** Josef Kotěšovský. Z učiliště v Haviřově, kde začínal v tanečním souboru, energický umělec přisedlal na Janáčkovu konzervatoř v **Ostravě**, kterou vystudoval, než pak odešel o Prahy.

Všichni jsme odsouzeni k zapomnění a umění je možná marný boj s neúprosně mizejícím časem. Ze všech půtek, které se na této planetě vedou, je to ale jediný zápas, který dává životu a přeneseně i dalším životům naději. Možná bude všechno zapomenuto, ale podstatné je, co se děje teď. Kdyby díky umění pookřálo jen jedno jediné lidské srdce, pak to mělo smysl.

